

че, свѣтътъ е станалъ толкова голѣмъ, че и ангелитѣ не могатъ да го носятъ. Въ течение на вѣковетѣ, отъ това житно зърно сж могли да произлѣзатъ цѣли свѣтове. Това показва, че е станало размножаване на живата материя, която се съдържа въ житното зърно. Всѣко нѣщо съдържа освенъ жива материя, способна да се развива, още и груба, инертна материя, която представя спящи, паднали сжщества. Тѣ чакатъ времето си да се събудятъ, да започнатъ да се развиватъ. Следователно, една отъ задачитѣ на всѣки човѣкъ е да събуди тази инертна материя въ себе си, да я обработи, да я организира, да стане годна за съзнателенъ животъ. Тази инертна материя се срѣща и въ най-малкитѣ пѣсчинки, които хората подритватъ безъ да знаятъ, че въ тѣхъ се криятъ сжщества, които чакатъ часа на своето пробуждане. Тѣ казватъ: Едно време и ние ритахме като васъ, но сега се учимъ да не ритаме.

Това сж редъ философски разсждения, които ще ви помогнатъ дотолкова, доколкото можете да ги приложите въ живота си. Знанието на човѣка, колкото малко да е, се цени въ зависимостъ отъ това, доколко може да се приложи въ сегашния преходенъ животъ, който той минава. Ако знанието на човѣка е въ състояние да извърши нѣщо разумно за него, да го повдигне поне единъ милиметъръ повисоко отъ обикновеното му положение, е на мѣстото си. Презъ всѣки периодъ на живота